

miljøstøtte til Østlandene end at sænke omkostningerne for virksomhederne.

Så er der det med kredittiderne på moms, som hr. Ole M. Nielsen hæfter sig ved. Når det blev en særlig del af diskussionen, var det, fordi hr. Morten Helveg Petersen havde en særlig interesse for netop det tema. Men kredittiderne på moms og forbedring af dem, hvilket er en del af regeringens vækstpakke, skal netop ses i sammenhæng med vækstpakken, som indeholder en lang række andre elementer, der tilsammen markant gavner konkurrenceevnen og sænker omkostningerne for virksomhederne i Danmark.

Er hr. Ole M. Nielsen ikke enig med mig i, at det er der i allerhøjeste grad perspektiv i?

Kl. 18.55

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror sådan set ikke, at der var et spørgsmål i hr. Lars Kramer Mikkelsens indlæg, det var vist bare sådan en konstatering, og jeg synes egentlig, jeg har sagt det om de forhold, som der er grund til at sige.

Til hr. Lars Barfoeds spørgsmål: Jeg mener, det lidt er et spørgsmål om at sætte gode ting op imod hinanden. Jeg kan ikke forstå, at man skal sætte vækstpakken op mod Øststøtte. Det synes jeg ikke der er nogen grund til. Jeg mener faktisk, at vi har godt råd til begge dele.

Vi er vældig tilfredse med vækstpakken. Vi er ikke helt tilfredse med enkelte af de ting, man har pillet væk af den tidligere regerings dk21-forslag. Der er nogle af dem, vi gerne ville have fastholdt, men vækstpakken generelt er da god nok.

Jeg synes bare, at tænkningen om lang momskredit i virkeligheden er for gammeldags. Den er simpelt hen for gammeldags. Det er jo rigtigt, som hr. Helveg Petersen siger, at den også ligger langt over, hvad den gør andre steder.

Jeg er jo så gammel, at jeg kan huske, da vi indførte momsen, og da var kreditten jo endnu længere. Da var argumentet for den lange kredit simpelt hen at få momsen til at glide ned, for nu at sige det sådan – det var altså kompensation for det bøvl, man skulle have med det.

Det, vi kritiserede den gamle regering for, var, at den lagde bøvl over på erhvervslivet hele tiden, mere og mere bøvl, samtidig med at den afkortede kreditterne. Så havde man ingen kompensation tilbage, og derfor var vi utilfredse med det. Men jeg mener altså, at det er bedre at

fjerne noget bøvl, give en reel kompensation på en eller anden måde og så fastholde de korte kreditter.

Jeg ved godt, at så siger man fra erhvervslivet, jamen vi har jo ikke fået pengene ind endnu. Men undskyld, det må de altså selv ligge og rode med. De må selv finde ud af at afkorte deres kreditter. Det er jo kun et spørgsmål om, at man konkurrerer med hinanden på kreditter. Det tror jeg i øvrigt vi kan være fuldstændig enige om. Så de lange kreditter synes jeg er en dårlig måde at hjælpe erhvervslivet på. Ellers er jeg tilfreds med vækstpakken.

Og med hensyn til Øststøtten mener jeg, at selv om den ikke har til formål at hjælpe dansk industri, er det en ualmindelig positiv sideeffekt ved Øststøtten.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen så skal jeg da komme med spørgsmålet, hvis hr. Ole M. Nielsen ikke mente, at der var noget spørgsmål i det, jeg sagde før. Og det kan han jo have ret i.

Der blev sagt, at det nærmere var tid til forundring end tid til forandring. Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Men jeg vil godt spørge: Hvad vil Kristeligt Folkeparti så gøre ved det? Er Kristeligt Folkeparti at finde ved forhandlingsbordet om en finanslovaftale, som indeholder skattelettelser til de rigeste i det her samfund og i virkeligheden kun besvær til de fattigste, og i øvrigt de fattigste i resten af verden? Er Kristeligt Folkeparti at finde ved forhandlingsbordet i forhold til en finanslovaftale, hvor Det Danske Center for Menneskerettigheder nedlægges eller andre af de ting, som vi har hørt Kristeligt Folkeparti ikke bryder sig om i finanslovaftalen?

Jeg ønsker blot at få bekræftet, at Kristeligt Folkeparti ikke længere støtter den regering, som de anbefalede i valgkampen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Selv om vi puster os meget op, er vi jo ikke i stand til at vælte regeringen. Hr. Kramer Mikkelsen har nok fundet ud af, at vi kun tæller fire, uanset hvor meget vi gungrer, og hvor meget vi puster os op, så det kan vi altså ikke rigtig gøre noget ved.

Det er klart, at vi er at finde ved forhandlingsbordet. Vi vil gerne forbedre på dårligdommene, men jeg sagde også, at jeg ikke kunne forestille